

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

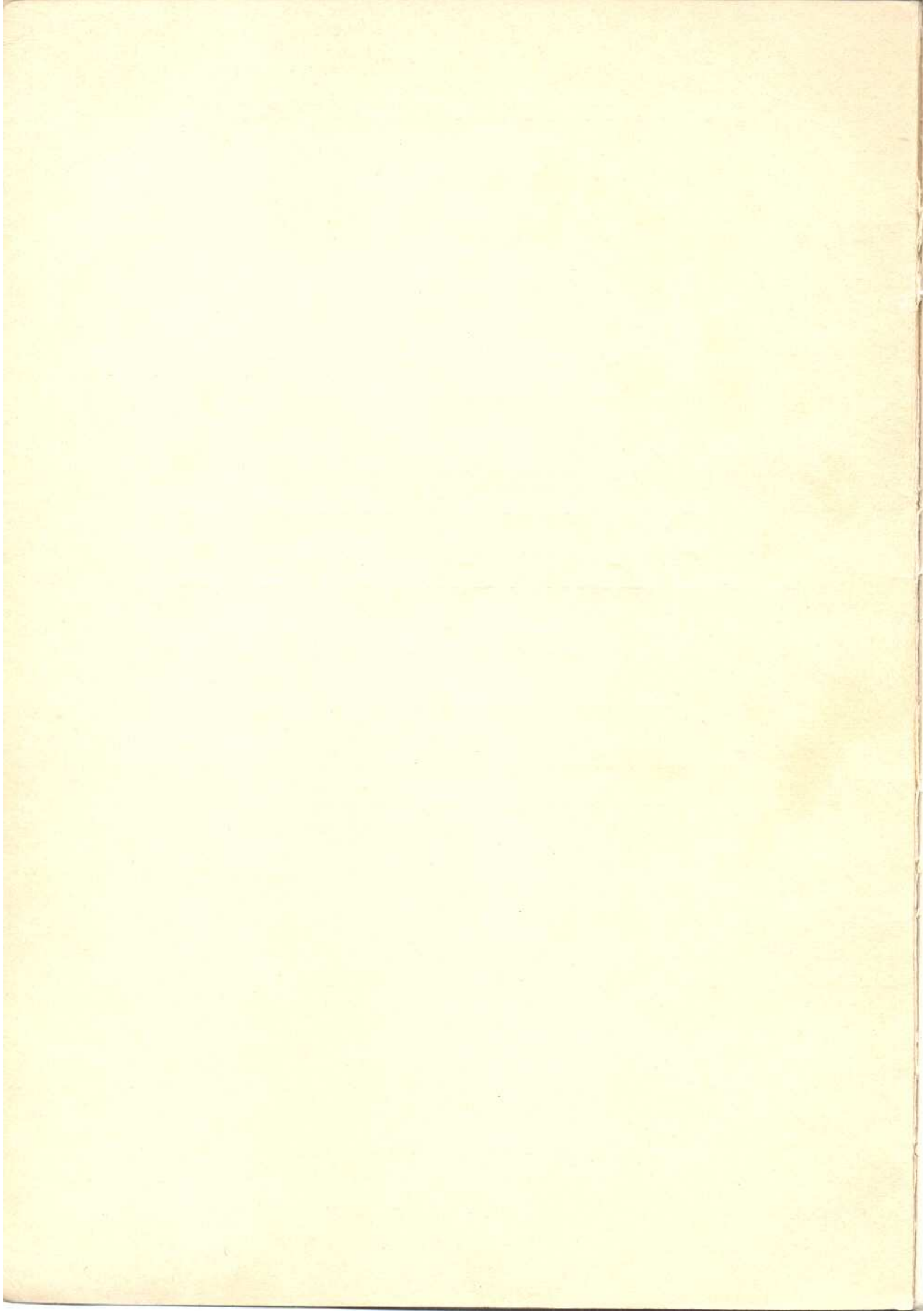
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ (ΚΟΥΛΙΑΚΙΑΣ)

ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΩΝ ΟΙΚΩΝ, ΗΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ
ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1980

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ (ΚΟΥΛΙΑΚΙΑΣ)
ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΩΝ ΟΙΚΩΝ ΗΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ**

Ἐποιήθησαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει

ὁ π ὁ

Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ἑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

Ο Άγιος
Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΛΟΔΙΑΣΙΟΥ
ΕΚ ΚΟΛΑΚΙΑΣ

ΑΦΙΣΤΟΛΗ
ΚΑΙ ΜΠΑΡΤΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΥΡΑΝΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ (ΚΟΥΛΙΑΚΙΑΣ)

**ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΩΝ ΟΙΚΩΝ, ΗΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ
ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ**

ΒΕΡΡΟΙΑ 1980

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Π ρ ο ς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Βεργίας καὶ Ναούσης κ. Παῦλον

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς ὑποβληθείσας ἡμῖν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 165/1-6-1979 ὑμετέρου ἐγγράφου ἀκολουθίας, α) τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου, Πολιούχου Βεργίας, β) τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Πύργου, γ) τῆς Ὁσιομάρτυρος Ἱεροσαλήμ καὶ παρακλητικὸν Κανόνα εἰς τὸν Ὁσιον Θεοφάνη, πολιούχον Ναούσης, ποιηθείσας ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ Ἔργου τῆς 122ας Συνοδικῆς Περιόδου, Συνοδικῆ ἀποφάσει, ληφθείσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 4-9-1979, ἐγκρίνομεν ταύτας ὡς καλῶς ἐχούσας καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶνδρον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοπάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐταῖς καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλητε ἡμῖν πέντε (5) ἀντίτυπα τῶν ἐκδοθησομένων ἀνωτέρω Ἀκολουθιῶν διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ Ἔργου καὶ Θείας Λειτουργίας.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς

† Ἀρχιμ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΛΙΑΠΗΣ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Βερροίας σεμνύνεται καὶ καυχᾶται, διότι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ χορείαν ἀγίων τοῦ Χριστοῦ, οἷτινες ὡς ἀσιέρες πάμφωτοι καταλάμπουσιν ἐν τῷ νοητῷ σιερῶματι τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Μετὰ θαυσιάτης εὐλαβείας κλίνομεν τὰ γόνατα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος πρὸ τῆς σεπιῆς εἰκόνας τοῦ Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ Κουλιακιώτου, ὅστις ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴν 8ην Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1774 ἀπόφοιτος ὢν τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς. Ἀγάλλεται καὶ χαίρει ἡ γενέτειρά του Χαλάστρα — ἄλλοτε ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς Καμπανίας — διότι ἔχει τοιοῦτον προσιάτην καὶ δοηθόν.

Ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίας ἐκδόσεως τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ Κουλιακιώτου, εἶναι διττός: πρῶτον ἡ ὀφειλομένη τιμὴ πρὸς τὸν Νεομάρτυρα καὶ ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ καὶ δεύτερον ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ φρονήματος τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Μητροπολιτικῆς ἡμῶν Περιφερείας.

Προσφέροντες τὴν παροῦσαν ἀκολουθίαν, — ἡ ὁποία ἐποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας — εἰς τὸ εὐσεβὲς καὶ ἀγαπητὸν ἡμῶν ποίμνιον καὶ εἰς πάντα εὐσεβῆ, ἐπικαλούμεθα ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Νεομάρτυρος Ἀθανασίου.

Ἐγγραφοὺν ἐν τῷ Ἱερῷ Ἐπισκοπείῳ Βερροίας τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως 1980.

† Ὁ Βερροίας, Καμπανίας καὶ Ναούσης

Π Α Υ Λ Ο Σ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 7'

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΚΟΥΛΙΑΚΙΩΤΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Α'θανασίας τῷ στέφει καλλωπιζόμενος, καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις, ἀγαλλόμενος Μάρτυς, ἰκέτευε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν, καὶ τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Α'θανασίας τὴν χάριν καὶ τὴν λαμπρότητα, ἐν τῇ ζωῇ ἐκφαίνων, καθαρότητι τρόπων, νομίμως ἠγωνίσω ὑπὲρ Χριστοῦ, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε, τῆς ἀσεβείας τὸ φρύαγμα καθελών, τῇ ἐνστάσει σου πανεύφημε.

Α'θανασίας τὴν τρίβον βαδίζων ἔνδοξε, τῆς ἀθανάτου δόξης, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, ἀνδρείως ὑπομείνας ὑπὲρ Χριστοῦ, δι' ἀγχόνης τὸν θάνατον. Ἀλλὰ δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Νεομάρτυς Ἀθανάσιε.

Α'θανασίας ἐκλάμπων ταῖς ὠραιότησι, τῇ σῆ πατρίδι δίδου, τὴν θερμὴν ἀρωγὴν σου, ὡς ἔχων παρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, 'Αθλητὰ 'Αθανάσιε· ὅτι ἐν σοὶ ἐγκαυχᾶται περιφανῶς, καὶ γεραίρει σου τὴν ἄθλησιν.

Δόξα. 'Ηχος δ'.

Α'γάπη θεία νευρούμενος, τῆς εὐσεβείας τὸ κράτος ὑπέδειξας, ἀθλητικῇ ἐνστάσει, Νεομάρτυς 'Αθανάσιε· ἀνδρείως γὰρ προεῖλου τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν, ἀμαρτίας ἀπολαυσιν, ὑπερφρονήσας πάντων τῶν γεηρῶν, οὐρανίῳ φρονήματι· καὶ νῦν ἀθλητικῆς εὐκλείας τυχὼν, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστόν ἰκέτευε, 'Αθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. 'Ο αὐτός. Τῆς 'Εορτῆς.

Τὴν πάνσεπτόν σου Γέννησιν, Παναγία Παρθένε 'Αγνή, τῶν 'Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων. Θεοτόκε Πανύμνητε καὶ 'Απειρόγαμε.

'Απόστιχα.

'Ηχος β'. Οἶκος τοῦ 'Εφραθαῖ.

Νέος ἐν 'Αθληταῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσας, ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, θεόφρον 'Αθανάσιε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος...

Α'νθος ὑπεριδὼν, νεότητος ἐμφρόνως, ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως, τὸν θάνατον ἐδέξω, θεόφρον 'Αθανάσιε.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...

Χαίρει ἡ σῆ πατρίς, τελοῦσα σου τὴν μνήμην, καὶ τῷ σεπτῷ ναῷ σου, ἐν πίστει προσιοῦσα, θεόφρον 'Αθανάσιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

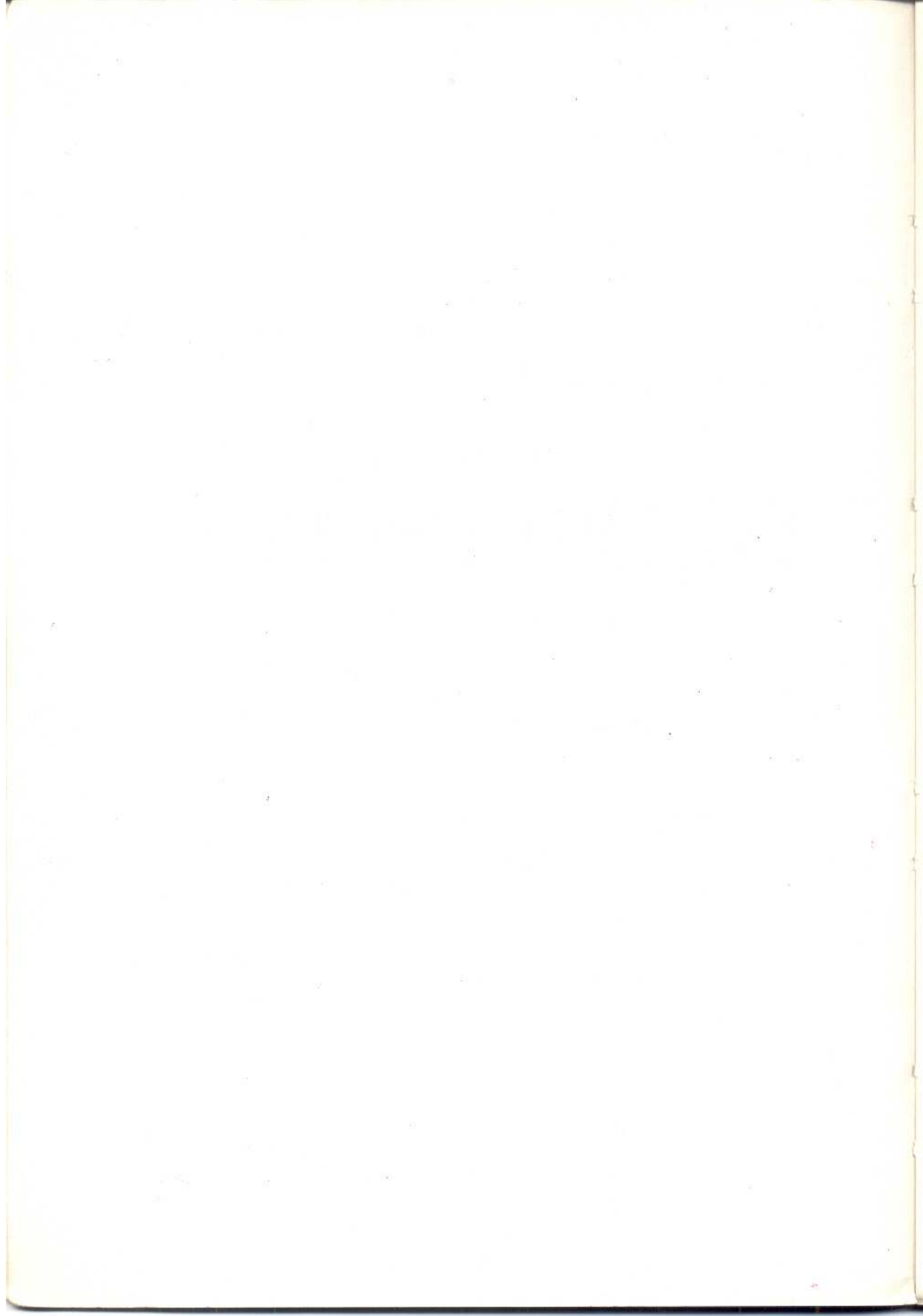
Α'ναρχε Παντουργέ, Τρισήλιε Θεότης, λιταῖς 'Αθανασίου, τοῦ νέου 'Αθλοφόρου, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βλάστημα εὐκλεές, ἐξ Ἄννης ἀνεφύης. Παρθένε Θεοτόκε· διὸ
τὴν Γέννησίν σου, χρεωστικῶς δοξάζομεν.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ
καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ως οὐράνιον φρόνημα, ἐσχηκὼς ἐν νεότητι, τὸν ἀγῶνα ἤνυσας τῆς ἀθλήσεως, μεγαλοφρόνως καὶ ἥσχυνας, τὸν δόλιον δράκοντα, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, Ἀθανάσιε· διὰ τοῦτο τελοῦμέν σου τὴν μνήμην, ὡς Χριστοῦ σε Ἀθλοφόρον, καὶ ἀριστέα γεραίροντες.

Εὐσεβείας τοῖς δόγμασι, τεθραμμένος μακάριε, καὶ σοφίας χάριτι σεμνυνόμενος, ὡς νεανίας θεόληπτος, οὐδόλως ὑπέκυσας, ἀσεβούντων τῇ βουλῇ, ἀλλ' ἀνδρείως ἐκήρυξας, Ἀθανάσιε, τοῦ Σωτῆρος τὸ ὄνομα τὸ μέγα, ὑπὲρ οὗ καὶ τὴν ἀγχόνην, Μάρτυς ὑπέστης γηθόμενος.

Οὔτε ἄνθος νεότητος, οὐ τιμῶν ἢ ἀπόλαυσις, οὔτε δόξα πρόσκαιρος οὔτε θάνατος, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης σε, χωρίσαι δεδύνηται, Ἀθανάσιε στερρέ· σὺ γὰρ πάντων ἀνώτερος ἀναδέδειξαι, ἐν τῇ πίστει Κυρίου καὶ ὑπῆλθες, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, ἀκαταπλήκτω φρονήματι.

Ωσπερ ῥόδον πανεύοισμον, καὶ φυτὸν εὐθαλέστατον, καὶ ὠραῖον ὄρηκα Ἀθανάσιε, ἀθανασίας καὶ χάριτος, καὶ Μάρτυρα ἔνδοξον, καὶ γενναῖον Ἀθλητὴν, τῆς Χριστοῦ παρατάξεως, εὐφημοῦμέν σε, ἐναθλήσαντα χρόνοις ἐν ὑστέροις, καὶ αἰσχύναντα τὴν πλάγην, τῇ ψυχικῇ σου στερρότητι.

Ταῖς βολίσι τῶν λόγων σου, τοὺς ἀπίστους κατέτρωσας, καὶ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐμεγάλυνας, καὶ μαρτυρίου τὸν διάυλον, τέλεσας ἀνέδραμες, νικηφόρος πρὸς Χριστόν, δι' ἀγχόνης δεξάμενος, τέλος ἅγιον, Ἀθανάσιε νέε Ἀθλοφόρε, καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις, περιφανῶς συνηρίθμησαι.

Ωσπερ ἅγιον βλάστημα, καὶ λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα, καὶ μεσίτην μέγιστον πρὸς τὸν Κύριον, ἢ σὲ βλαστήσασα Ἁγίε, γεραίρει κωμόπολις, καὶ ναὸν σοι ἱερόν, εὐλαβῶς ἀνεγείρασα. ἑορτάζει σου, Ἀθανάσιε μνήμην τὴν ἁγίαν, τὴν θερμὴν σου προστασίαν, ἐκδεχομένη ἐκάστοτε.

Δόξα. Ἦχος πλ. 6'.

Σήμερον ὁ νέος Ἀθλητὴς Ἀθανάσιος, ἀθανάτοις δωρεαῖς πεποικιλμένος, ὡς ἑωσφόρος φαινός, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλε τῷ φωτὶ γὰρ τοῦ Χριστοῦ, καταυγασθεὶς τὴν καρδίαν, τὴν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου ἀπροσκόπτως ὤδευσε, καὶ τῶν παγίδων τοῦ σκότους ἐρρῦσθη, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως· ζήλω' εὐσεβείας γὰρ πυρωθεὶς, τῶν πάλαι Μαρτύρων ὁμότροπος ὤφθη, τῶν ἀντικειμένων καθελὼν τὸ φρούραγμα· καὶ διὰ θανάτου, τὴν ἀθάνατον ζωὴν δρεψάμενος, τῆς αἰωνίου δόξης ἠξίωται, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις, ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς, ἐαυτῷ προητοίμασεν· ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπία κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάροπου γὰρ ρίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν, τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασιῶν Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι.

Ἐΐσοδος· Φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά, ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ

οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἕξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 5, στ' 1).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνει δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κα-

κοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Αγάλλου ἐν Κυρίῳ, ἡ κομόπολις Πύργος, Ἀθανάσιον τὸν νέον Ἀθλητὴν, ὡς ἄνθος εὐωδέστατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ προβάλλουσα· τῆς ἐν Χριστῷ γὰρ εὐσεβείας γεωργήσας τοὺς καρπούς, τῆς ἀσεβείας καθεῖλε τὴν ἰσχύν, μηδόλως φεισάμενος, τῆς οἰκείας ζωῆς· καὶ ὡς θῦμα καθαρὸν, Κυρίῳ προσενεχθεὶς, ἀπαύστως πρεσβεύει, διδόναι ἡμῖν ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Τῆ θύραθεν γνώσει, ἐπιμελῶς ἐκπαιδευθεὶς, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, τὰς πορείας κατεύθυνας, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε· καὶ ἐν τῷ θείῳ θελήματι, τὰς κινήσεις ρυθμίζων τοῦ νοός, πάντα ὡς σκύβαλα ἠγγήσω, δόξαν φθαρτὴν καὶ σώματος ἀκμήν, καὶ προθύμως προέκρινας, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτύριον· καὶ γεγραῖς ἐπαγγελίας μὴ χανωθεὶς, τυραννικῶν ἀπειλῶν ἀνώτερος ὄφθης, ἀθλητικῇ ἀνδρεία καλλωπιζόμενος. Ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, δόξα καὶ τιμὴ τῆς σῆς πατρίδος, μὴ παύση δεόμενος, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος γ΄.

Νεανικὴν ἄγων ἡλικίαν, μαρτυρικὴν ἐπεδείξω ἀνδρείαν, σεαυτὸν ἀπαρνησάμενος, Νεομάρτυς Ἀθανάσιε· καὶ τὴν καλὴν ὁμολογήσας ὁμολογίαν, τῶν τῆς Ἁγαρ υἱῶν ἐφάυλισας τὸ φρόνημα, ὡς υἱὸς τοῦ φωτός, καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων μιμητής, καὶ τῆς ἀληθοῦς σοφίας, ἐραστῆς μακάριε. Καὶ νῦν μαρτυρικῆς ἠξιωμένος λαμπρότητος, σκότους παθημάτων ἀπάλλαξον, τοὺς σε φαιδρῶς γεραίροντας.

Ἦχος δ΄.

Τοῦ φωτός ἐνδεδυμένος τὰ ὄπλα, τὸν τοῦ σκότους κατηγωνίσω ἄρχοντα, μαρτυρικοῖς ἀγῶσι, Νεομάτυς Ἀθανάσιε· νεότητος γὰρ ὄραν ὑπεριδῶν, τὴν ἀληθῆ εὐκληρίαν ἐξεζήτησας, ἣν Χρι-

στός παρέχει, τοῖς ἀγαπήσασιν αὐτόν, καὶ τοῖς ἔχνεσιν αὐτοῦ, πορευθεῖσιν ἀκλινῶς· καὶ τὸν δι' ἀγχόνης μὴ δείσας θάνατον, τὴν τοῦ πόθου πλήρωσιν εὖρες, ἀθανάτου ζωῆς ἀξιωθεῖς. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, Ἀθλητὰ μακάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν ἀνδρείῳ παραστήματι, καταπλήξας τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῶς ἐδόξασας, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε· τῇ γὰρ πλάνῃ μὴ ὑπενδούς, δυνατωτέραν πᾶσιν ἔδειξας, τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν, ἐν ὥρᾳ νεότητος, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον ἠδέως δεξάμενος. Καὶ νῦν ἀθανάτων ἀμοιβῶν, κοινωνὸς χρηματίζων, ἰκέτευε δεόμεθα, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Ε'ν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ, σὺν τῷ Γαβριηλ οἱ πιστοί. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Νεομάρτυς Χριστοῦ, τῆς κωμοπόλεως τοῦ Πύργου ἀγλαΐσμα, τὸ κλέος τῆς Καμπανίας, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτῆς· Μακεδόνων νέον ἐγκαλλώπισμα, κλεινὴ Ἀθανάσιε, Ἀθλητῶν ἰσοστάσιε· εὐχρηστον σκεῦος, τῆς σοφίας τῆς θύραθεν, καὶ τῆς ἄνωθεν, ἐπιπνοίας θησαύρισμα· κρίνον τὸ εὐωδέστατον, καὶ ρόδον μυρίπνοον, τὸ κατευφραῖνον καρδίας, τῇ εὐωδίᾳ τῆς χάριτος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος...

Γνώσει κεκοσμημένος λαμπρῶ, ὥσπερ ἀγχίνους νεανίας μακάριε, τὸν δόλον τοῦ παλαμναίου, σοφῶ διέγνωσ νοῖ, καὶ ἐχθρῶν ἀπώσω ἅπαν δέλεαρ· ἐντεῦθεν διέδραμες, μαρτυρίου τὸ στάδιον, τὴν τῶν Μαρτύρων, ἀρετὴν ἐκμιμούμενος, Ἀθανάσιε, ἀνενδότῳ

φρονήματι· ὄθεν τῆς δόξης μέτοχος, αὐτῶν ἀναδέδειξαι, καλῶς τελέσας τὸν δρόμον, τῆς ἱερᾶς σου ἀθλήσεως, μεθ' ὧν καὶ δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...

Χαίροις ὁ δι' ἀγάπην Χριστοῦ, ἄνθος νεότητος καὶ δόξαν τὴν ρέουσας, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ἠδέα τε καὶ τερπνά, οὐρανίῳ πόθῳ ἀπώσαμένος, κλεινὸν Ἀθανάσιε, καὶ προθύμως δεξάμενος, τὸν δι' ἀγχόνης, βιαιότατον θάνατον· ὄθεν ἔδραμες, πρὸς ζωὴν τὴν ἀθάνατον, στέφος τὸ ἀμαράντινον, ἀξίως δεξάμενος, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου, ὡς Ἀθλοφόρος περιδοξος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Α'θλητικὴν ἀνθηφορήσας δόξαν, εὐσεβείας ἀρότρω, καρπούς ἠδίστους τῇ Ἐκκλησίᾳ προσάγεις, Νεομάρτυς Ἀθανάσιε· ὃν ὁ θεῖος γλυκασμός, πλάνης πικρίαν ἀποπαύει, καὶ τῶν πιστῶν διεγείρει τὰς ψυχάς, πρὸς μετοχὴν τῆς θείας χρηστότητος· νομίμως γὰρ ἠθλήσας, τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ ἐπαξίως δεδόξασαι, ἀθανάτοις ἀμοιβαῖς, Χριστὸν ἡμῖν ἰλεούμενος, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται, ἢ πρὸ γαστροῦ προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρη, τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἢ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Δικαίων, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοίνυν, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται. Τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζειται. Ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτως ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς θύραθεν σοφίας κεκτημένος τὰς χάριτας, ἐνήθλησας νομίμως, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε, καὶ ἥσχυνας τῆς πλάνης τὴν ὄφρυν.

τὸ ὄνομα δοξάσας τοῦ Χριστοῦ· διὰ τοῦτο πάσης βλάβης καὶ ἀναγκῶν, λυτροῦσαι τοὺς βοῶντάς σοι· δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

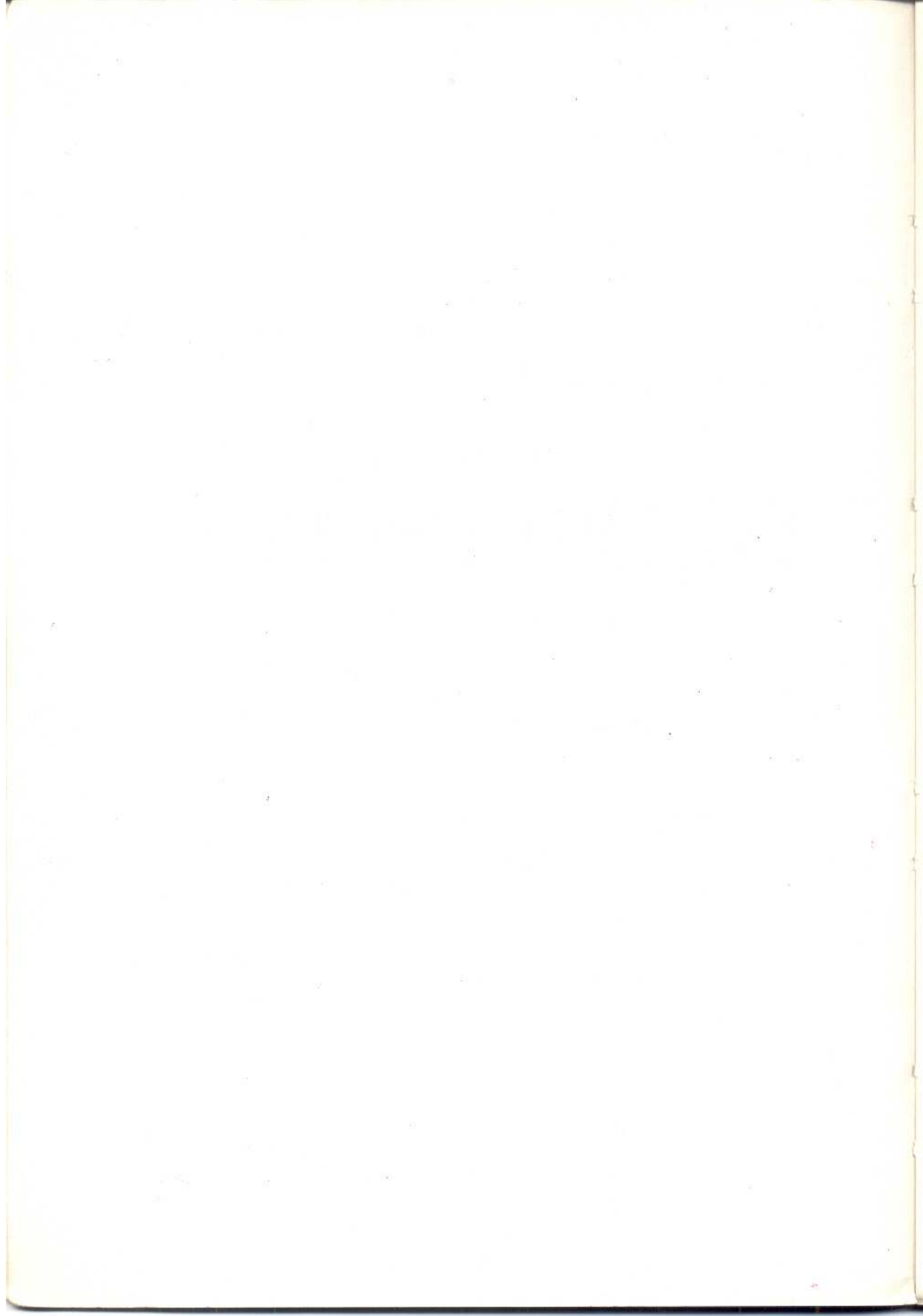
Τοῦ Πύργου ἀγλαΐσμα, καὶ Καμπανίας πυρσός, ἐδείχθης ὡς ἤθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, κλεινὲ Ἀθανάσιε· ὄθεν ὡς πολιοῦχον, εὐφημοῦντές σε Μάρτυς, δεόμεθα τοῦ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν θεϊαν σου ἄθλησιν.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Η' γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ω'ς νέον Ἀθλητὴν, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, ὑμνοῦμέν σε φαιδρῶς, Ἀθανάσιε Μάρτυς, τὴν μνήμην σου γεραίροντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ἀεὶ πρέσβευε, τῷ Ἀθλοθέτῃ Κυρίῳ, δοῦναι ἔλεος, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν, τοῖς σὲ μακαρίζουσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α'ναβόησον Δαβὶδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἄξ ἦς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον ὁ ἔχων, τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον· Ἡ στείρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μετά τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ω'ς νεόφωτον ἄστρον κόσμῳ ἀνέτειλας, Ἀθανάσιε Μάρτυς ἐκ Μακεδόνων τῆς γῆς, καὶ πυρσεύεις τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐορτάζουσαν λαμπρῶς, τὴν μνήμην σου τὴν ἀγίαν, καὶ τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦσαν, τὸν στεφανώσαντά σε Ἅγιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'κ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαβὶδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἢ σύμπασα καὶ θεουργεῖται. Συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται καὶ Ἄννα, πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στείρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μετά τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸ δι' ἀγχόνης ὑποστάς ἅγιον τέλος, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Σωτῆρος Ἀθλοφόρε, τοῦ Βελίαρ ἀπηγγόνισας τὰς δυνάμεις, καὶ χαίρων πρὸς τὰς οἰκήσεις τῶν οὐρανῶν, ἀνήλθες τροπαιοφόρος καὶ Ἀθλητῶν, ταῖς χορείαις ἠρίθμησαι, καθικετεύων ἐκτενωῶς, ὑπὲρ τῶν ἐκβοῶντων σοι· χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Δόξα. καὶ νῦν. Ὅμοιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Α'γαλλιάσθω οὐρανὸς γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανὸς ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, Ράβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαβίδ. Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τῆς ἀληθείας τῇ γνώσει ὠχυρωμένος τὸν νοῦν, τῆς ἀπάτης καθεῖλες τὸ ὀχύρωμα, τῷ μοχλῷ τῶν ἀγώνων, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε· καὶ τῆς ἀθανασίας τῷ φωτὶ ἀτενίζων, τὰ τοῦ σκότους διέβης προσκόμματα, καὶ ταῖς τῶν Ἀγίων προσεχώρησας λαμπρότησι· μεθ' ὧν πρέσβευε Κυρίῳ, Νεομάρτυς ἔνδοξε, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, φέροντες τὴνδε ἀκροστιχίδα.

«Ἀθανάσιε χαῖρε πολλάκις. Γερασίμου».

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Α'θάνατον εὐκλειαν, ἀπολαβὸν Ἀθανάσιε, φωτὶ με καταύγασσον, τῆς σῆς λαμπρότητος, ἵνα μέλπω σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην, καὶ τὰ τῆς ἀθλήσεως, Μάρτυς παλαιίσματα.

Θεὸν τὸν ἀθάνατον, Χριστὸν τὸν πάντων δεσπύοντα, ἐμφρό-
 νως ἠγάπησας, νοῦ καθαρότητι, καὶ ἐνήθλησας, ὑπὲρ αὐτοῦ
 ἀνδρείως, στερερὲ Ἀθανάσιε, ὑστέροις ἔτεσιν.

Αγάλλεται σήμερον, ἡ σὴ πατρίς Ἀθανάσιε, τελοῦσα τὴν μνή-
 μην σου, καὶ ἐκβοῶσά σοι· Σὺ μου καύχημα, καὶ τεῖχος Νεο-
 μάρτυς· διό με ἀπάλλαττε, πάσης στενώσεως.

Θεοτοκίον.

Ναὸς φωτοστόλιστος, καὶ φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ πάντων
 δεσπύοντος, οὔσα. Πανάμωμε, οἶκον δεῖξόν με, αὐτοῦ τῆς
 ἐνεργείας, τὸν νοῦν μου καθαίρουσα, πάσης φαυλότητος.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας...

ᾨδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Αστήρ ὡς νεόφωτος ἐκλάμπεις, ἀθλήσας στερερῶς ὑπὲρ Χρι-
 στοῦ, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔνδοξε, καὶ ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, πυρ-
 σεύεις Ἀθανάσιε, τῶν εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

Στερερῶς ἀντετάξω τοῖς διώκταις, ἐρείσας τὰς βάσεις τῆς ψυ-
 χῆς. τῇ πέτρᾳ τῇ τῆς πίστεως, θεόφρον Ἀθανάσιε, καὶ τὴν
 ἀγχόνην ἠνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ καρτερώτατα.

Ιδοὺ ἡ πατρίς σου Νεομάρτυς, τελεῖ ἐν ὡδαῖς πνευματικαῖς, τὴν
 φωτοφόρον μνήμην σου, τοὺς ἄθλους σου γεραίρουσα, δι' ὧν
 Χριστὸν ἐδόξασας, μαρτυρικῶς Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Ετέχθη ἀγνῶν σου ἐξ αἱμάτων, ὁ Λόγος Πατρὸς ὁ συμφυῆς,
 δίχα τροπῆς καὶ φύρσεως, καὶ ἀλογίαν ἄπασαν, τὴν τῆς ἀρεῆς
 ἰάσατο, ἡμῶν δι' ἔλεος Ἀχραντε.

Καταβασία. Ράβδος εἰς τύπον...

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νέος ὄφθης Ἀθλητῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, ἀριστεύ-
 σας εὐσεβῶς, καὶ καταισχύνας τὸν ἐχθρόν, τῇ σῇ ἀθλήσει
 Ἀθανάσιε θεόφρον· ὅθεν ὁ Χριστός, ὁ τοὺς ἀγῶνας σου, δεξάμε-
 νος σοφές, στέφει ἀφθάρτῳ σε, περιφανῶς κατέστεψε παμμάκαρ,
 καὶ θείᾳ δόξῃ ἐδόξασεν· ὃν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν πίστει, ἐορταζόν-
 των τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Η Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκέτι ὁ Ἄδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνη Ἄγνῃ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Χαίρων ἔστης πρὸ τυράννων, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε, μηδαμῶς τὸ τούτων, κράτος καὶ μανίαν πποούμενος, καὶ τοῦ Σωτῆρος ἐκκήρυξας τὸ ὄνομα, πρὸς ὃν ἔκραζες· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Αγεί Μάρτυς ἡ πατρίς σου, ἐν τῇ θείᾳ ἀθλήσει σου, ἑορτὴν ἀγίαν, τῇ σῇ προστασίᾳ προστρέχουσα, ἣν ἀπὸ πάσης διάσωζε κακώσεως, Ἀθανάσιε, ταῖς πρὸς Χριστὸν ἰκεσίαις σου.

Ισχὺν θείαν κεκτημένος, ἐν νεότητι σώματος, τὴν ἰσχὺν τῆς πλάνης, καὶ τὴν τοῦ ἀλάστορος δύναμιν, καταπεπάτηκας Μάρτυς Ἀθανάσιε, πρὸς ἀθάνατον, σπεύδων ζωὴν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖς ταῖς ἁμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου ἐμόλυνα, ἀλλὰ σὺ Παρθένε, οἷα τοῦ ἐλέους θησαύρισμα, τῶν οἰκτιρμῶν σου τοῖς ρεῖθροις ἀπακάθαρτον, τὴν καρδίαν μου, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε...

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εν ὥρᾳ νεότητος, ἐδέξω τὸ μαρτύριον, γνώμη θεολήπτω Ἀθλοφόρε, δόξαν καὶ πλοῦτον ὑπεριδὼν ὡς φθαρτά, καὶ τῶν πάλοι θείων Ἀθλητῶν, ὄφθης ἰσοστάσιος, καθελὼν τὸν ἀντίπαλον.

Ποινῶν οὐκ ἐφρόντισας, οὐδὲ εἰρκτῆς τὴν κάθειρξιν, οὐ θυμὸν κατέπηξας τυράννων, ἀλλ' εὐγενεῖα ψυχῆς ἀνώτερος, πάντων ἀνεδείχθης τῶν δεινῶν, Μάρτυς Ἀθανάσιε, καὶ νομίμως ἠγωνισαί.

Ο νέος ἐν Μάρτυσιν, ὀπλίτης Ἀθανάσιος, τῆς ἀθανασίας θεῖον ἄνθος, Μακεδονίας τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ βλαστὸς τοῦ Πύργου ὁ σεπτός, ἀνυμνεῖσθω σήμερον, ἱεροῖς μελωδήμασι.

Θεοτοκίον.

Λυχνία πολύφωτε, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου πάθει, λάμπρον τῇ σῇ ἐπισκοπῇ, καὶ τὸν νοῦν μου ὕψωσον, πρὸς τὴν θεῖαν ἀγάπην.

Καταβασία. Ὡ τρισμακάριστον ξύλον...

Ὡδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Λάμπων σοφίας ταῖς χάρισι, καὶ ὥρα τῆς νεότητος Ἁγιε, λαμπρῶς ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ Ἀθανάσιε, καὶ ἀθανάτου δόξης, ὠφθης συμμετοχος.

Α'γαλλιᾶται τῇ δόξῃ σου, ὁ Πύργος ἡ πατρίς σου καὶ γάνυται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου, Μάρτυς σοφὴ Ἀθανάσιε, προστάτην κτημένη καὶ πολιούχόν σε.

Καταβαλὼν τὸν ἀντίπαλον, ὑπέστης δι' ἀγχόνης τὸν θάνατον, ὡς ἄλλου πάσχοντος, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀθάνατον, μετέστης Ἀθανάσιε, ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ι'σχύν μοι ἄνωθεν βράβευσον, πατεῖν τὰ πονηρὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος, καὶ πολιτεύεσθαι Ἀχραντε, ἐν φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ σεμνοῖς ἦθεσι.

Καταβασία. Νοτίου θηρός...

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μαρτυρίαν ἤνυσας, γνώμη ἐνθέῳ τὸν δρόμον, καὶ στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀθανάτων ἀξίως· ὄθεν σε, ὡς τοῦ Σωτῆρος Μάρτυρα νέον, μέλποντες, τὴν ἀθλησίν σου ἀνευφημοῦμεν, Ἀθανάσιε θεόφρον, τὸν στεφοδότην Χριστὸν δοξάζοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ωσπερ ἄνθος εὐῶδες ἐξήνθησας, τῷ λειμῶνι τῆς πίστεως Ἁγιε, εὐωδιάζων τοὺς πιστοὺς, ἀρώμασι τοῖς νοητοῖς, τῆς σῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγίας μαρτυρίας· τούτου γὰρ τὸ σωτήριον ὄνομα, ἀκαταπλήκτω ψυχῇ, καὶ εὐτόλμοις χεῖλεσιν, ἐπὶ ἀπίστων τυράννων καὶ κριτῶν ὁμολόγησας, τῶν πάλαι Ἀθλητῶν τῆς εὐσεβείας, χαρα-

κτηρίσας τὴν ἀξιύμητον ἀνδρείαν καὶ παρρησίαν· καὶ ἀνώτερος ποινῶν, καὶ ἀπειλῶν καὶ ἐπαγγελιῶν, ὡς τῷ Σωτῆρι Χριστῷ τῷ νοῖ ἀτενίζων, γενόμενος Ἀθανάσιε, ὡς ἀπαρχὴν ἀθανάτου ζωῆς, τὸν δι' ἀγχόνης ἐδέξω θάνατον· διὸ φιλομαρτύρων χοροί, τὴν μακαρίαν σου ἀνυμνοῦμεν ἄθλησιν, τὸν στεφοδότην Χριστὸν δοξάζοντες.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῆ η', τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Κουλιακιᾶς, (νῦν δὲ Πύργου) καταγομένου, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ἀφοδ'. (1774).

Στίχ. Ἀθανασίω ἀγχόνῃ ὄφθη κλίμαξ

Δι' ἧς ἀνῆλθεν οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Ἀθανάσιος θεόφρων ὀγδοάτῃ τέτληκε βρόχον.

Οὗτος ὁ νέος τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητῆς καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος Ἀθανάσιος, ἦν ἐκ τινος κωμοπόλεως, ἧτις πάλαι μὲν ἐκαλεῖτο Κουλιακιά· ἢ Χαλάστρα, νῦν δὲ κέκληται Πύργος, ἐγγὺς οὖσα τῆς Θεσσαλονίκης. Γονεῖς ἔσχεν εὐσεβεῖς καὶ εὐπόρους, ὧν ἡ κλῆσις Πολύχρους καὶ Λουλούδα, παρ' ὧν ἀνατραφεὶς ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ τότε γνώσει λιπαρῶς· εὐφυῖα γὰρ νοὺς ἐκοσμεῖτο, καὶ ἤθεσι σεμνοῖς ἐσεμνίνετο· διὸ καὶ ἐμαθήτευσεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, παρ' Ἀθανασίῳ τῷ Παρίῳ, καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἁθω Σχολῆ, παρὰ σοφοῖς διδασκάλοις. Συκοφαντηθεὶς ἐκ τινων Ἀγαρηνῶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ διὰ τινὰ διάλογον, ἐνήχθη ἐν Θεσσαλονίκῃ τῷ κριτῇ, παρ' οὗ ἐξεβιάσθη πρὸς ἐξόμοσιν. Ἄλλ' ὁ μακάριος ἀτρέμας, θαρσαλέοτητι πολλῇ ὠμολόγησε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ ὁμολογίαν· καὶ μηδὲν ὑπενδούς κολακείαις καὶ ἀπειλαῖς ποινῶν, ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον τῆ η' Σεπτεμβρίου μηνός, τοῦ σωτηρίου ἔτους ἀφοδ' (1774), τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων, ἐν πόλει Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἐνεταφιάσθη ὑπὸ τινων Χριστιανῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Στόμα ἤνοιξας, τὸ σὸν καὶ ὠμολογήσας, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐπὶ ἀπίστων κριτῶν, σοφὲ Ἀθανάσιε, ἀποσκοπούμενος, τὴν λαμπρότητα, τὴν μέλλουσαν ἦν δίδωσιν, ὁ Σωτὴρ τοῖς αὐτοῦ φίλοις.

Γόνος ἅγιος, τοῦ Πύργου Ἀθανάσιε, πέλων ἠγώνισαι, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρικῶς, καὶ τούτῳ προσήνεξαι, ὡς θῦμα ἄμωμον ὄθεν τέρπεται, ἢ σὴ πατρὶς γεραίρουσα, τὴν λαμπρὰν σου ἀριστείαν.

Ε'θανάτωσας, ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον, τὸν ἐπελθόντα σοι, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος θάνατον, στεροφῶ φρονήματι, Ἀθανάσιε· διὸ ὁ πάντων Κύριος, αἰωνίως σὲ δοξάζει.

Θεοτοκίον.

Ράβδος πέφηνας, Ἀγνή θεοβλαστούργητος, ὡς ἄνθος εὖοσμον, ὡς Ἡσαΐας φησί, Χριστὸν ἐξανθήσασα, ὑπὲρ κατάληψιν, κόσμῳ πνεύσαντα, ὁσμὴν ζωῆς τῆς κρείττονος, καὶ τὴν θείαν εὐωδίαν.

Καταβασία. Ἐκνοον πρόσταγμα...

Ὁδὴ ζ'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Αῖθλησιν ἠγώνισαι ἁγίαν, ὑστέροις ἐν τοῖς καιροῖς ὧ Ἀθανάσιε, τῶν πάλαι ἐπόμενος, Ἀθλητῶν τοῖς ἴχνεσι, μεθ' ὧν νῦν ἀγαλλόμενος καὶ ἀξιούμενος, ἀρρήτων ἀγαθῶν Νεομάρτυς, μέμνησο τῶν πίστει, τελούντων σου τὴν μνήμην.

Σθένος θεϊκὸν ἐνδεδυμένος, οὐδόλως ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς φύσεως, ἀπειλὰς καὶ μάστιγας, καὶ εἰρκτὰς κατέπτηξας, ἀλλ' ἀνδρικῶ φρονήματι ἄτρεπτος ἔμεινας, ἐν πᾶσι τοῖς δεινοῖς Ἀθλοφόρε, Κύριον δοξάζων, τὸν σὲ ἐνδυναμοῦντα.

Ιῖθυνας ψυχῆς σου τὰς πορείας, πρὸς μόνον τῶν ἐφετῶν τὸ ἄκρον Ἄγιε· ὄθεν καὶ τὸν θάνατον, καρτερῶς ὑπέμεινας· καὶ ἀπαγχοιζόμενος Κυρίῳ ἔλεγες· Δέξαι μου ὦ Σῶτερ τὸ πνεῦμα, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, κατάταξον χορείαις.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ Παρθένος καθωράθης, τεκοῦσα σωματικῶς τὸν ἀπερίληπτον, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, μόνη Ἀειπάρθενε, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐρρύσατο τῆς πάλαι πτώσεως· διὸ σου τὰ πολλὰ μεγαλεῖα, Κόρη ἀνυμνοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σωθέντες.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες...

ᾠδὴ θ'. Ἄσπας γηγενής.

Ο ῥμφ τῆς ζωῆς, τῆς ἄνω προσώρμησαι, αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἀκυμάντως Ἄγιε, τοῦ μαρτυρίου πλεύσας τὸ πέλαγος, καὶ ἀθανάτου λήξεως ἐπιλαβόμενος, σὺν Μαρτύρων, δήμοις Ἀθανάσιε, καθορᾶς τοῦ Χριστοῦ τὴν λαμπρότητα.

Υ ῥψωσας τὸν νοῦν, πρὸς μόνον τὸν Ὑψιστον ἐνθέω ἔρωτι, Μάρτυς Ἀθανάσιε, καὶ τὴν ἀγχόνην στερωῶς ὑπέμεινας, ἀπάγξας τοὺς παράφρονας τῇ καρτερίᾳ σου· διὰ τοῦτο, ἀκηράτῳ στέφει σε, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν Ἄγιε.

Μ άρτυς ἀληθής, Χριστοῦ ἀναδέδειξαι, ἀθλήσας ἄριστα, μάκαρ Ἀθανάσιε· διὸ τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας, ρῦσαι ἐκ πάσης θλίψεως καὶ περιστάσεως, καὶ νοός μου, λῦσον τὴν σκοτόμειναν, τῷ φωτὶ τῶν θερμῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Μ έγα καὶ φρικτόν, τῆς κυοφορίας σου, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ὄντως τὸ μυστήριον, ὑπάρχει Κόρη Θεοχαρίτωτε· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας τὸν Ὑπερούσιον ὄν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων τὴν ἄφραστον δόξαν σου.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε...

Καταβασία. Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου...

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Α ᾠθητικῶς ἐδόξασας, ἐν τοῖς ὑστέροις ἔτεσι, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, τῇ καρτερᾷ σου ἐνστάσει· διὸ σε Ἀθανάσιε, ὡς Ἀθλητὴν ἀήττητον, ὁ Κύριος ἐδόξασε, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀνέδειξε κληρονόμον.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Α ᾠγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ Μαρία· ἐν ἣ καὶ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὔσας, τὴν ἐν τῷ τίκειν κατάραν.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστοῦμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος 6'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ανθος ἡλικίας παριδῶν, καὶ τερπνῶν ἀπάντων μακρύνας, νοῖ θεόφρονι, Μάρτυς Ἀθανάσιε, χαίρων ἐχώρησας, πρὸς ἀθλήσεως σκάμματα, καὶ κατηγωνίσω, πᾶσαν τὴν ἀντίπαλον, ἐχθρῶν παράταξιν· ὅθεν τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, παρὰ τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω, καὶ μαρτύρων δήμοις συνηρίθμησαι.

Οτε ἐβιάσθης παρ' ἐχθρῶν, δόλω καὶ ποιναῖς ἀρνηθῆναι, Χριστοῦ τὸ ὄνομα, τότε ἀνεκραύγαζες ἐν παρηρησίᾳ πολλῇ· Τὸν Χριστὸν καὶ Σωτῆρά μου, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων, προσκυνῶ καὶ σέβομαι, ἀνακηρύττω τρανώς· ὅθεν καὶ νομίμως ἀθλήσας, τῆς ἀθανασίας τὴν δόξαν, εἴληφας θεόφρον Ἀθανάσιε.

Οτε δι' ἀγχόνης ἀπηνῶς, δέδεξαι τὸ ἅγιον τέλος, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, τότε ἀνελήλυθας πρὸς τὰ σκηνώματα, οὐρανῶν Ἀθανάσιε, καὶ τῆς τῶν Μαρτύρων, δόξης κατηξίωσαι, ὡς Μάρτυς ἔνθεος. Ὅθεν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου τελούντων, τὴν σεπτὴν σου μνήμην καὶ σεβάσμιον.

Πύργος ἢ πατρίς σου Ἀθλητά, χαίρει τῇ ἀγία σου μνήμῃ, πανηγουρίζουσα, καὶ τῆς σῆς ἀθλήσεως, μέλπει τὰ σκάμματα, ἐκ καρδίας βοῶσά σοι· Ἀεὶ ἐκδυσώπει, Μάρτυς Ἀθανάσιε, Χριστὸν τὸν Κύριον, ρύεσθαι κινδύνων καὶ πόνων, καὶ δυσπραγιῶν τε καὶ νόσων, τὴν ἐνεγκαμένην σε κωμόπολιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. 6'.

Τὸν νέον τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητὴν, τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπόνυμον, Ἀθανάσιον τὸν θεῖον ἀριστεά, ἀθλητικοῖς τιμήσωμεν ἄσμασι· τῆς ἀληθείας γὰρ τοῖς ὅπλοις, τοῦ ψεύδους τὴν ἀπάτην καθεῖλε, καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν ἀνεζωγράφησε, ἀθλήσεως πόνοις, τὸν δόλιον ὑποσκελίσας ὄφιν. Αὐτῷ βοήσωμεν· Νεομάρτυς ἔνδοξε, παρηρησίαν πρὸς Χριστὸν κεκτημένος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ
 νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προε-
 λήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυθηεῖσα, προσμένει τὴν εἴσο-
 δον, τοῦ Ἱερέως τοῦ Μεγάλου μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν
 εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀθανάσιε Ἀθλητά, τῆς Μακεδονίας, φυτὸν νέον καὶ
εὐθαλές· χαίροις ὁ τοῦ Πύργου, τῆς σῆς πατρίδος Μάρτυς,
προστάτης καὶ μεσίτης, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Δίστιχον.

Δέξαι Ἀθανάσιε τόνδε τὸν ὕμνον
Ὅν σοι Γεράσιμος ἐξύφανεν ἤδη.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν Ἅγιον Νεομάρτυρα ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ,
τὸν ἐκ κωμοπόλεως Πύργου Θεσσαλονίκης.

ΠΟΙΗΜΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Ἐὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος
ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀθανάτου εὐκληρίας μετέχων, ὡς Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ
τροπαιοῦχος, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει Ἀθανάσιε, ρύεσθαι ἐκά-
στοτε, πάσης βλάβης καὶ νόσου, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ δεινῶν
συμπτωμάτων, τοὺς σὲ προστάτην ἔχοντας θερμόν, καὶ πρὸς τὸν
Κτίστην, μεσίτην εὐπρόσδεκτον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνά-
ξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύ-
σατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρ-
ρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις
αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Τὴν σὴν δίδου μοι Ἅγιε χάριν. Γερασίμου».

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τριάδος λαμπόμενος τῷ φωτί, ταῖς σαῖς φωτοφόροις, Ἀθανά-
σιε προσευχαῖς, λύσον τῶν παιθῶν ἡμῶν τὸν ζόφον, καὶ εὐ-
φροσύνης τὸ φέγγος ἀνάτειλον.

Η γόνισαι Μάρτυς ἀθλητικῶς, καὶ πᾶσιν ἐδόθης, ἀντιλήπτωρ καὶ ἀρωγός, τοῖς πίσει καὶ πόθῳ προσιούσι, τῇ σῇ πρεσβείᾳ κλεινὴ Ἀθανάσιε.

Ι αμάτων πληρούμενος θεϊκῶν, ἐπόμβρησον Μάρτυς, εὐφροσύνης τὸν γλυκασμόν, τοῖς ἐν τῇ πικρία καὶ ὀδύνη, συνεχομένοις παθῶν Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σ αρκός μου τὰς νόσους τὰς χαλεπὰς, θεράπευσον Κόρη, καὶ καρδίας τὴν συντριβὴν, καὶ δίδου μετάνοιαν γνησίαν, τῷ προσιόντι θερμῶς τῇ σῇ χάριτι.

Ὁδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Η θερμὴ σου πρεσβεία, πρὸς τὸν Θεὸν Ἄγιε, γένοιτο πηγὴ θυμηδίας, καὶ πάσης χάριτος, ἡμῖν ἐκάστοτε, ἐπερχομένης ἀνάγκης, ἡμᾶς Ἀθανάσιε, διαφυλάττουσα.

Ν οῦν ἀλάστορα Μάρτυς, ἀθλητικῶς ἤσχυνας· ὅθεν τῆς αὐτοῦ ἐπηρείας καὶ χαλεπότητος, ἡμᾶς ἀπάλλαξον, μαρτυρικῇ σου πρεσβείᾳ, πρὸς τὸν σὲ δοξάσαντα, ὦ Ἀθανάσιε.

Δ υσχερείας ἀπάσης, καὶ πολλαπλῶν θλίψεων, καὶ ἐπιφορῶν ἐπὶ δύνων, καὶ περιστάσεων, ἀτρότους φύλαττε, τοὺς κεκτημένους σε ρύστην, Μάρτυς Ἀθανάσιε, τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Ι λαστήριον κόσμου, ὡς ἀληθῶς πέφηνας, τέξασα σαρκὶ Θεοτόκε, τὸν ἀναβλύσαντα, χάριν καὶ ἔλεος· ὃν ἐκδυσώπει μοι δοῦναι, ὧνπερ ἐπλημμέλησα, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δ ιάσωσον ὦ Νεομάρτυς Κυρίου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάσης βλάβης καὶ συμφορᾶς Ἀθανάσιε, τοὺς τῇ σεπτῇ σου προστρέχοντας προστασία.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Π ροστάτης θερμός, ἐδόθης τῇ πατρίδι σου, ἀθλήσας καλῶς, θεόφρον Ἀθανάσιε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, ἴλασμόν καὶ

παθῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν ἡμῖν, διδόναι τοῖς σπεύδουσι τῇ σκέπῃ σου.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δεσμῶν Μάρτυς ἀπάλλαξον, τῶν ἁμαρτημάτων ταῖς σαῖς δεήσεσι, καὶ ἀγάπῃ θεία σύνδησον, τοὺς σὲ εὐφημοῦντας Ἀθανάσιε.

Οὐρανόθεν ἐπίβλεψον, ἐπὶ τοὺς προστρέχοντας τῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ παράσχου Ἀθανάσιε, ὧν αἰτοῦνται Μάρτυς τὴν ἐκπλήρωσιν.

Υπελθὼν τὸ μαρτύριον, ἐν ὑστέροις χρόνοις στεροῦ φρονήματι, πρεσβευτῆς ἡμῶν θερμότητος, ὤφθης πρὸς τὸν Κτίστην Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Μαριὰμ Μητροπάρθενε, ἢ τὸν Ζωοδότην Χριστὸν κηύσασα, ζώωσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν νενεκρωμένον πλημμελήμασι.

Ὦδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Οῖον γαληνόν, κεκτημένη τὴν πρεσβείαν σου, ἐκλυτροῦται χαλεπῶν τρικυμιῶν, ἢ πατρίς σου Νεομάρτυς Ἀθανάσιε.

Ιᾶσαι ἡμῶν, Ἀθανάσιε μακάριε, τὰς ὀδύνας καὶ τοὺς πόνους τῆς ζωῆς, καὶ εἰρήνην ἡμῖν αἶτει καὶ ὁμόνοιαν.

Αῶθεν ἡμᾶς, ταῖς θερμαῖς σου ἀντιλήψεσι, τῶν παγίδων τοῦ ἀρχαίου περνιστοῦ, Ἀθανάσιε ἀτρότους διαφύλαττε.

Θεοτοκίον.

Γέγονας Ἀγνή, σωματώσασα τὸν Κύριον, τῶν βροτῶν καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεόν, Ἀειπάρθενε καὶ μέγα καταφύγιον.

Ὦδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ι'σχυί, τῇ θεϊκῇ ἀριστεύσας, Ἀθανάσιε Χριστοῦ στρατιῶτα, ἰσχὺν ἡμῖν τῇ πρεσβείᾳ σου δίδου, καταπατεῖν τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἐν ἰσχυί θεϊκῇ, ἐκπληροῦν τοῦ Θεοῦ τὰ ἐντάλματα.

Ε'ν θλίψει, καὶ συνοχῇ καὶ ἀνάγκῃ, βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ καὶ εὐρύστης, ἔσο ἡμῖν Ἀθανάσιε Μάρτυς, μεταποιῶν πᾶσαν λύπην καὶ κάκωσιν, εἰς εὐφροσύνην καὶ χαράν, ὡς Χριστοῦ Ἀθλοφόρος ἀήττητος.

Χριστός σε, ὑπὲρ οὗ ἠθλησας χαίρων, παριδὼν τὸ τῆς νεότητος ἄνθος, δέδωκε πᾶσι τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν, ἐν ταῖς ἀνάγκαις προστάτην θερμότατον· διὸ προΐστασο ἡμῶν, Ἀθανάσιε Μάρτυς ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Α'γίων, ἀγιωτέρα ὑπάρχεις, καὶ Ἀγγέλων βασιλῆς Παναγία· διὸ κάμῃ ἐναγῇ ταῖς ἀπάταις, καὶ ἡδοναῖς γεγονότα τοῦ σώματος, καθάρισον ἐκ τῆς φθορᾶς, τὴν ψυχὴν μου Ἀγνή ἀγιάζουσα.

Διάσωσον ὦ Νεομάρτυς Κυρίου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάσης βλάβης καὶ συμφορᾶς Ἀθανάσιε. τοὺς τῇ σεπτῇ σου προστρέχοντας προστασία.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ω'ς Ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ ἐνθεώτατος, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῶν μέγας πρὸς Κύριον, δυσώπει ἀεὶ Ἀθανάσιε, ἀμαρτημάτων διδόναι συγχώρησιν, τοῖς πόθῳ τιμῶσι τοὺς ἄθλους σου.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ

δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Η ἴθλησας στερρότατα, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς ὑστέροις, ἀκλινεῖ φρονήματι, Μάρτυς Ἀθανάσιε θείῳ ἔρωτι· διὸ νῦν Ἁγιε, ὡς τῆς ἀθανάτου, ἀπολαύων ὠραιότητος, ἀπαύστως πρέσβευε, τῷ σὲ ἐν τοῖς ἀθλοῖς σθενώσαντι, σθένος ἡμῖν οὐράνιον, δίδοσθαι καὶ χάριν καὶ ἔλεος, ὡς ἂν τῶν ἐν βίῳ, δεινῶν περιγινώμεθα σοφέ, καὶ θεαρέστως ἀνύσωμεν, πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρώμη θεία ἀθλήσας, Ἀθανάσιε Μάρτυς ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νῦν τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἐπαπολαύων, θανατούντων ἀπάλλαξον, ἐπιφορῶν καὶ παθῶν, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ι ἴδε ὄμματι θείῳ, τοὺς πιστῶς ἱσταμένους πρὸ τῆς Εἰκόνης σου, καὶ δίδου τούτοις Μάρτυς, ὑγείαν καὶ εἰρήνην, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, ἀπαλλαγὴ ταχεῖαν.

Νοσημάτων παντοίων, καὶ ποικίλων κινδύνων, καὶ ἐπιθέσεων, ἐχθροῦ τοῦ ἀοράτου, διάσωσον λιταῖς σου, Ἀθανάσιε ἔνδοξε, τοὺς ἐξαιτοῦντας πιστῶς, τὴν ἀρωγὴν σου Μάρτυς.

Θεοτοκίον.

Γέλωσ πρόκειμαι Κόρη, ταῖς ροπαῖς ταῖς ἀτάκτοις τοῦ πολεμήτορος· ἀλλ' ὦ Θεογεννήτορ, συνέτισον τὸν νοῦν μου, φόβῳ θείῳ καὶ δίδου μοι, μετάνοιαν ἀληθῆ, κἂν τέλει τῷ τοῦ βίου.

Ὦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Εἶχων μεγίστην, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, δι' ὃν ἤνεγκας τὸν θάνατον γενναίως, πλήρου Νεομάρτυς, τὰς τῶν πιστῶν αἰτήσεις.

Ράβδῳ παμμάκαρ, τῆς πρὸς Χριστὸν σου πρεσβείας, κατασύντριψον τὴν καθ' ἡμῶν μαρίαν, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, ᾧ νέε Ἀθλοφόρε.

Α'γαλλιᾶται, ἢ σὲ βλαστήσασα κόμη, Ἀθανάσιε τῆ σῆ στερεῶ ἀθλήσει, ἣν ἀπαύστως ρύου, ἀπάσης δυσπραγίας.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Παρθένε, τῶν γηγενῶν σωτηρία, ὡς κήσασα τὸν τοῦ παντός, Σωτῆρα, ὅθεν κάμει σῶσον, ὡς βρούσις τοῦ ἐλέους.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ι'λέωσαι τὸν Κτίστην, ἡμῖν Νεομάρτυς, τοῖς εὐλαβῶς τῆ πρεσβείᾳ σου σπεύδουσι, καὶ ἐν εἰρήνῃ κυβέρησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Μεγίστων χαρισμάτων, μέτοχος ὑπάρχων, ὡς Νεομάρτυς Κυρίου περιδοξος, χαρίζου πᾶσιν ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ο'λόφωτον παστάδα, ἔχων κατοικίαν, ἐν οὐρανοῖς Ἀθανάσιε ἔνδοξε, ἐπινοιῶν τῶν τοῦ σκότους ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Θεοτοκίον.

Υ'πέρτερον τὸν νοῦν μου, δείξον Θεοτόκε, χαμαιπετῶν νοσημάτων τοῦ ὄφρωτος, καὶ τοῦτον πλήρωσον Κόρη θείας ἐλλάμψεως.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἀθανάσιε Ἀθλητά, ὁ νέος ὀπλίτης, παρατάξεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀθανασίας, τὸ πανευῶδες ἄνθος, τὸ τέρπον καὶ εὐφραῖνον, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Γνώσει διαλάμπων τῆ ἀληθεί, ἥσχυνας τὸν δόλον, τοῦ Βελίαρ τὸν κατὰ σοῦ, καὶ στερεῶς ἀθλήσας, φρονήματι ἀνδρείῳ, γερῶν τῶν ἀθανάτων, Μάρτυς ἠξίωσαι.

Τὸν Χριστὸν δοξάσας μαρτυρικῶς, ἤνεγκας γενναίως, Ἄθανά-
σιε Ἀθλητά, διὰ τῆς ἀγχόνης, τὸν θάνατον θεόφρον, καὶ ἀθα-
νάτου δόξης, ἐπέβης Ἅγιε.

Χαίροις Νεομάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, τῶν πάλαι Μαρτύρων, ἰσοστά-
σιος ἐν παντί· νεόδρεπτον κρίνον, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας,
τῆς πλάνης ἀπελαῦνον, ὁσμὴν ψυχόλεθρον.

Εῶχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, μὴ παύση πρεσβεύων, Ἄ-
θανάσιε Ἀθλητά, πάσης λυτρωθῆναι, ἀνάγκης τε καὶ βλά-
βης, τοὺς πόθῳ προσιόντας, τῇ ἀντιλήψει σου.

Ως τῆς ἀθανάτου ζωῆς τρυφῶν, ἐν ἀγαλλιάσει, Ἄθανάσιε Ἀ-
θλητά, ἐκ πάσης πικρίας, καὶ λύπης καὶ ὀδύνης, ἀτρώτους
ἡμᾶς τήρει, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

*Τὸ Τρισάγιον. τὰ συνήθη τροπάρια. ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις. μεθ' ἧν ψάλ-
λομεν τὸ ἕξις:*

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Νέε τοῦ Σωτῆρος Ἀθλητά, ὁ καταβαλὼν τὸν Βελίαρ, ἀνδρειο-
τάτη ψυχῇ, Μάρτυς Ἄθανάσιε, ἀξιοθαύμαστε, πειρασμῶν
καὶ κακώσεων, καὶ νόσων καὶ πόνων, ψυχῆς τε καὶ σώματος, θερμῇ
πρεσβείᾳ σου, ρῦσαι τοὺς πιστῶς τε τιμῶντας, ἐν εἰρηνικῇ κατα-
στάσει, καὶ χαρᾷ διέπων τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

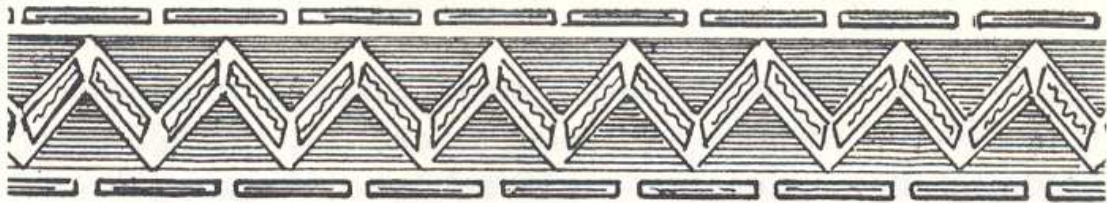
Δίστιχον.

Δέξαι Ἄθανάσιε τὰς ἰκεσίας

Ἄς σοι Γεράσιμος τανῦν ἀναπέμπει.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ
Εἰς τὸν Ἅγιον Νεομάρτυρα ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ
τὸν ἐκ Πύργου (Κουλιακιᾶς)

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τοῦ Σωτῆρος τροπαιοῦχον Νεομάρτυρα
Ἄθανασίας τὸν ἐπόνυμον καὶ μέτοχον
Ἄνυμνήσωμεν συμφώνως ἀναβοῶντες·
Παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον
Καθικέτευε λυτροῦσθαι πάσης θλίψεως
Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Μάρτυς Ἄθανάσιε.

Αγγελος ἐν ἀθλήσει, Ἄθανάσιε ὄφθης, κηρύττων τὸν Σωτῆ-
ρα καὶ Κτίστην, (ἐκ γ') καὶ τῇ θεοσόφῳ σου φωνῇ, τῆς ἀσε-
βείας τὴν πλάνην διήλεγξας· διό σε μακαρίζομεν, Νεομάρτυς ἀνα-
βοῶντες·

Χαῖρε δι' οὗ Χριστὸς ἐδοξάσθη
Χαῖρε δι' οὗ ἐχθρὸς κατεπλάγη
Χαῖρε ἀπανθούσης εὐκλείας ὑπέροχε
Χαῖρε βασιλείας ἀλήκτου συμμετόχε
Χαῖρε ὕψος σταθερότητος εὐγενείας ψυχικῆς
Χαῖρε βάθος τῆς τοῦ Πνεύματος χορηγίας θεϊκῆς
Χαῖρε ὅτι καθεῖλες τοῦ Βελίαρ τὴν πλάνην
Χαῖρε ὅτι παρέχεις τὴν σωτήριον χάριν
Χαῖρε ἀμνὸς Χριστοῦ ὁ νεόθυτος
Χαῖρε λαμπτῆρ ἡμῶν ὁ νεόφωτος
Χαῖρε δι' οὗ ἡ πατρίς σου χορεύει
Χαῖρε πρὸς ὃν ἐν παντὶ καταφεύγει

Χαίροις Μάρτυς Ἄθανάσιε.

Βλέποντες νεανίαν, ἐν σεμνῇ πολιτείᾳ, ἐμπρέποντα οἱ πλάνοι σε Μάρτυς, ἐπῆλθόν σοι δολίαις φωναῖς, τῆς τοῦ Χριστοῦ σε ἀποστήσαι πίστεως· σὺ δὲ ὡς στῦλος ἄσειστος, διέμεινας Χριστῷ κραυγάζων·

Ἄλληλούϊα.

Γνώσει τῇ κάτω μάκαρ, σεαυτὸν ἐγγυμνάσας, ἐπλήσθης οὐρανοῦ σοφίας· ἐντεῦθεν λόγοις σου ἱεροῖς, τὴν ἀλογίαν τῶν ἐχθρῶν κατήσχυνας· διὸ ὡς Ἄθλοφόρον σε, Χριστοῦ τιμῶντες ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε ὁ νέος τῇ ἡλικίᾳ

Χαῖρε ὁ ἔμφρων ἐν τῇ σοφίᾳ

Χαῖρε τῆς παιδείας τῆς θύραθεν ἔμπλεως

Χαῖρε τῆς σοφίας τῆς θείας συμμετοχος

Χαῖρε κλῆμα τὸ γλυκύκαρπον τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς

Χαῖρε βότρυς ὁ παμπέπειρος τῆς ἀθλητικῆς τιμῆς

Χαῖρε ὅτι βλυστάνεις τὸ οὐράνιον νέκταρ

Χαῖρε ὅτι ἐκφαίνεις τὸ θεόδοτον κέρασ

Χαῖρε Χριστοῦ κηρύξας τὸ ὄνομα

Χαῖρε ἐχθροῦ ἐλέγξας τὸ φρόνημα

Χαῖρε Θεοῦ τῆς ἀγάπης ὁ πλήρης

Χαῖρε φωτὸς εὐσεβείας ὁ κήρυξ

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Δύναμιν οὐρανίαν, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ, οὐκ ἔδεισας ἐχθρῶν τὴν μανίαν, ἀλλ' ἀδειμάντω Μάρτυς ψυχῇ, τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ κατέβαλες, θεόφρον Ἀθανάσιε, Χριστῷ ψάλλον ἐν εὐφροσύνῃ·

Ἄλληλούϊα.

Εἴλαμψας ἐν ἐσχάτοις, Ἀθανάσιε χρόνοις, ὡς σέλας φαινὸν εὐσεβείας, ἀθλήσας στερωῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς γερωῶν φρονημάτων ἀνώτερος, καὶ τῷ φωτὶ τῶν ἄθλων σου, καταπυρσεύεις τοὺς βοῶντας·

Χαῖρε τὸ ἄστρον τῆς εὐσεβείας

Χαῖρε ὁ λύχνος τῆς ἀληθείας

Χαῖρε λαμπηδὼν Ἐκκλησίας νεόφωτος

Χαῖρε Ἀθλητῆς τοῦ Σωτῆρος νεόλεκτος

Χαίρε ὅτι ἀπημαύρωσας τῆς ἀπάτης τὴν ἰσχὺν
 Χαίρε ὅτι πᾶσιν ἔφανατος εὐσεβείας τὴν αὐγὴν
 Χαίρε τῶν Ἀθλοφόρων μιμητὴς νικηφόρος
 Χαίρε τῆς ἀληθείας εὐκλεῆς Ἀθλοφόρος
 Χαίρε ἐχθρῶν πατήσας τὴν ἔνστασιν
 Χαίρε Χριστοῦ ἐκφαίνων τὴν ἔλλαμψιν
 Χαίρε χαρᾶς κοινωνῶν τῆς ἀρρήτου
 Χαίρε ροπῆς νικητῆς ὀλεθρίου

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Ζήλω πεπυρσευμένος, εὐσεβείας ἀγίω, παρείδες ἐναγεῖς ὑπολήψεις, καὶ πίστει καὶ ἀγάπῃ θερμῇ, πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἠρίστευσας, παμμάκαρ Ἀθανάσιε, ἀθλητικῶς αὐτῷ κραυγάζων

Ἀλληλοῦϊα.

Ηλιος νέος ὠφθης, ὡς ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἀθλήσας τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ· τοῦ γὰρ σκότους Μάρτυς τὴν ἰσχύν, θριαμβεύσας φωτοφόρῳ ἀθλήσει σου, λαμπρύνεις Ἀθανάσιε, τοὺς εὐλαβῶς σοι ἐκβοῶντας·

Χαίρε ὁ νέος Χριστοῦ ὀπλίτης
 Χαίρε ὁ ἔνδοξος στεφανίτης
 Χαίρε στρατιῶτα Κυρίου ἀήτητε
 Χαίρε ἀθλονίκα ἐν πᾶσι περιίδοξε
 Χαίρε φοίνιξ ὁ κατάκαρπος εὐκαρπίας μυστικῆς
 Χαίρε ξίφος τὸ τομώτατον προσπαθείας ὑλικῆς
 Χαίρε ὅτι ἐπήρθης πρὸς οὐράνιον δόξαν
 Χαίρε ὅτι λαμπρύνεις τὴν σὴν πατριον χώραν
 Χαίρε θεσμῶν τῆς ὕλης ὑπέρτερος
 Χαίρε κλεινὸς ἐν πᾶσι καὶ ἔκλαμπρος
 Χαίρε υἱὸς τοὺς τῆς Ἄγαρ αἰσχύνας
 Χαίρε πιστοὺς εὐφροσύνης ἐμπλήσας

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Θεολήπτω σου γλώσση, τὴν Χριστόνυμον κλήσιν, σαφῶς ἐπὶ ἀπίστων κηρύξας, τῆς πίστεως ἐκφαίνεις αὐτοῖς, τὴν ζωηφόρον λαμπρότητα Ἁγίε· θανεῖν γὰρ προθυμότερα, ὑπὲρ Χριστοῦ προεῖλου ψάλλον·

Ἀλληλούϊα.

Ισχυνας ὑπομείναι, πίστεως δυναστεία, θυμὸν ἰταμοτάτων τυράννων· ἐνδεδυμένος γὰρ τὸν Χριστόν, ὑπὲρ αὐτοῦ ἠγωνίσω στερρότατα, ἐνισχύων πρεσβείαις σου, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαίρε ἰσχὺν ἐχθρῶν θριαμβεύσας
 Χαίρε θυμὸν τυράννων ἐκλύσας
 Χαίρε μαρτυρίου ἀνύσας τὰ σκάμματα
 Χαίρε ἀσεβείας ἐκτρέψας τὰ ἄρματα
 Χαίρε ἀνθραξ θείας πίστεως φλέξας ὕλην δυσσεβῶν
 Χαίρε κρήνη ἢ βλυστάνουσα ὕδωρ θείων δωρεῶν
 Χαίρε ὅτι παρείδες τῆς νεότητος ἄνθος
 Χαίρε ὅτι καθεῖλες ἀσεβείας τὸ κράτος
 Χαίρε πατῶν τὴν πλάνην τὴν βέβηλον
 Χαίρε λαβὼν τὸν ἄφθαρτον στέφανον
 Χαίρε δι' οὗ ὁ ἐχθρὸς ἐτροπώθη
 Χαίρε δι' οὗ πᾶς πιστὸς ἐπερώσθη

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Κόσμου λιπὼν ἡδέα, καὶ νεότητος ὄραν, ὡς ὄναρ καὶ σκιὰν ἐλογίσω, καὶ προθύμως ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, σεαυτὸν εἰς θάνατον Μάρτυς δέδωκας· καὶ νῦν ζωὴν ἀθάνατον, τρυγᾶς σὺν Ἀγγέλοις προσάδων·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπεις τῇ σῇ πατρίδι, ἑωσφόρος ὡς ἄλλος, ὦ Ἀθανάσιε Νεομάρτυς, καὶ πληροῖς τῶν σῶν συμπολιτῶν, τὰ αἰτήματα ἐκάστοτε Ἄγιε· διὸ τὴν προστασίαν σου, κηρύττοντες ἀναβοῶμεν·

Χαίρε τὸ μύρον τῆς εὐωδίας
 Χαίρε τὸ κρίνον τῆς ἀφθαρσίας
 Χαίρε Μακεδόνων τὸ νέον ἀγλαΐσμα
 Χαίρε τῆς ἰδίας πατρίδος διάδημα
 Χαίρε μάρτυς καρτερώτατος παρατάξεως Χριστοῦ
 Χαίρε γέρας θεοδώρητον τοῦ θεόφρονος λαοῦ
 Χαίρε ὅτι ἀπόσω σοφιστείας τοῦ πλάνου
 Χαίρε ὅτι ὑψώθης τῆς ἀπάτης τοῦ κόσμου
 Χαίρε χοροῦ Μαρτύρων ισότιμε

Χαίρε σεπτῶν Ἀγγέλων συνόμιλε
 Χαίρε τῆς σῆς ἀντιλήπτωρ πατρίδος
 Χαίρε αὐγῇ οὐρανίου ἀκτίνος

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Μηδαμῶς δειλιάσας, τὸν θυμὸν τῶν τυράννων, καὶ πᾶσαν ἀπει-
 λὴν τῶν βασάνων, ἐχώρησας ὅλη τῇ ψυχῇ, πρὸς τὸν ἀγῶνα
 τὸν μέγιστον Ἁγιε, ἐν ᾧπερ καὶ ἠρίστευσας, Ἀθανάσιε Χριστῷ
 κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Νέον ὡς Ἀθλοφόρον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ μάρτυρα αὐ-
 τοῦ νικηφόρον, τιμᾷ σε καὶ γεραίρει φαιδρῶς, λαμπруνομένη
 τῇ θεῖα ἀθλήσει σου, ἣν φύλαττε ἀκλόνητον, βοῶσάν σοι Μάρτυς
 ἐν πίστει·

Χαίρε ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας
 Χαίρε ἡ πῶσις τῆς δυσσεβείας
 Χαίρε ἀφθαρσίας φυτὸν εὐθαλέστατον
 Χαίρε εὐσεβείας τὸ κρίνον τὸ εὖοσμον
 Χαίρε νέος ἐν τοῖς Μάρτυσι τοῦ Σωτῆρος ἀριστεὺς
 Χαίρε πάσης ἡμῖν χάριτος ἐκ Θεοῦ ὁ παροχεὺς
 Χαίρε ὅτι τὸ κάλλος θεωρεῖς τοῦ δολίου
 Χαίρε πιστῶν τὸ νέον ἐδραίωμα
 Χαίρε ἡμῶν ἀτίνακτον ἔρεισμα
 Χαίρε ζωῆς κληρονόμη ἀλήκτου
 Χαίρε φωτὸς θεωρὸς Τρισηλίου

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Ξενωθεὶς τῶν ἐν κόσμῳ, ὠκειώθης Κυρίῳ, ἀθλήσας δι' αὐτὸν
 στεροροψύχως· αὐτῷ οἰκείωσον καὶ ἡμᾶς, Ἀθανάσιε ταῖς σαῖς
 παρακλήσεσιν, ὡς ἂν οἱ εὐφημοῦντές σε, ἀναβοῶμεν τῇ Τριάδι·

Ἀλληλούϊα.

Οῦλος ἔνθους ἐδέξω, δι' ἀγχόνης τὸ τέλος, τὸν κάλλιστον τελέ-
 σασ ἀγῶνα, καὶ πρὸς τὸν ἀθλοθέτην Χριστόν, νικηφόρος ἀνε-
 λήλυθας Ἁγιε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ἐκβοῶντων σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε Ἀγγέλων ὁ συμπολίτης
 Χαῖρε βραβεῖα λαβὼν τῆς νίκης
 Χαῖρε τὸν ἀγῶνα τελέσας τὸν κάλλιστον
 Χαῖρε τὸν Βελίαρ αἰσχύνας τὸν κάκιστον
 Χαῖρε στήριγμα νεότευκτον εὐσεβῶν Χριστιανῶν
 Χαῖρε ἥττημα καὶ σύντριμμα δυσσεβῶν Ἀγαρηνῶν
 Χαῖρε ὅτι ἀνδρείως τὴν ἀγχόνην ὑπέστης
 Χαῖρε ὅτι ἐνδόξως πρὸς τὰ ἄνω μετέστης
 Χαῖρε Χριστοῦ ὄρων τὴν λαμπρότητα
 Χαῖρε ἐχθροῦ σοβῶν τὴν κακότητα
 Χαῖρε τοῦ θείου νυμφῶνος οἰκῆτωρ
 Χαῖρε ἀπάντων ἡμῶν ἀντιλήπτωρ

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Π ἄσαν ἤνεγκας θλίψιν, καὶ εἰρκτὴν καὶ κακώσεις, νευρούμενος
 τῷ πόθῳ Κυρίου, Ἀθανάσιε Νεομάρτυς, ὑπερφρονήσας
 ἀκμῆς τῆς νεότητος· διὸ δόξα ἡ ἄρρητος, ἐδέξατό σε ἐκβοῶντα·

Ἀλληλούϊα.

Ρόδον ἀθανασίας, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐδείχθης ἀνευδότης
 ἀθλήσας, Ἀθανάσιε Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ ἀθανάτοις ὁδομαῖς
 τε καὶ χάρισιν, εὐφραίνεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκβοῶντων σοι ἐκ
 πόθου·

Χαῖρε τὸ ρόδον τῆς ἀφθαρσίας
 Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς θυμηδίας
 Χαῖρε ψυχικῆς εὐσθενείας ὑπόδειγμα
 Χαῖρε εὐσεβοῦς μαρτυρίας ἐκτύπωμα
 Χαῖρε ἄσταχυς πολύφορος μυστικῆς συγκομιδῆς
 Χαῖρε αὔρα ἡ ζεφύριος νοητῆς ἀναψυχῆς
 Χαῖρε ὅτι λυτροῦσαι πειρασμῶν πολυτρόπων
 Χαῖρε ὅτι ἐξαίρεις συμφορῶν ψυχοφθόρων
 Χαῖρε πιστῶν προπύργιον ἄσειστον
 Χαῖρε Χριστοῦ ὠραῖον ὀσφράδιον
 Χαῖρε παθῶν διαλύων τὸν ζόφον
 Χαῖρε ψυχῶν θεραπεύων τὸν πόνον

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Στέφανον ἀφθαρσίας, ἐκ χειρῶν τοῦ Κυρίου, ἐδέξω ὡς νομίμως ἀθλήσας, καὶ Μαρτύρων ἠνώθης χοροῖς, οἵαπερ Μάρτυς Χριστοῦ ἀκαθαίρετος, παμμάκαρ Ἀθανάσιε, σὺν αὐτοῖς ἀπαύστως κραυγάζων·

Ἀλληλούϊα.

Τῆ ἀγχόνη ἐπέβης, ὥσπερ κλίμακι Μάρτυς, καὶ ἤρθης πρὸς οὐράνιον ὕψος, σῶμα δὲ τὸ ἀθλητικόν, εὐσεβῶν χοροὶ εὐσχήμως ἐκήδευσαν, θαυμάζοντες τοὺς ἄθλους σου, καὶ βοῶντές σοι γηθοσύνης·

Χαῖρε ἡ ἔμπνους ἀνδρείας στήλη
 Χαῖρε τῆς πίστεως θεία νίκη
 Χαῖρε ὁ τῶν πάλαι Μαρτύρων ὁμότροπος
 Χαῖρε τῶν Ἀγίων ἀπάντων ὁμόσκηνος
 Χαῖρε νέος μὲν τῷ σώματι, τῇ ψυχῇ δὲ πολιὸς
 Χαῖρε πλάνης τῆς φαυλότητος καθαιρέτης κραταιὸς
 Χαῖρε ὅτι Μαρτύρων ἠριθμήθης τοῖς δήμοις
 Χαῖρε ὅτι καρδίας τὰς ἐν ζόφῳ λαμπρύνεις
 Χαῖρε ἐχθροῦ ὁ λύων ἐπήρειαν
 Χαῖρε δεινὴν ὁ τρέπων κατήφειαν
 Χαῖρε παθῶν κατευνάζων τὴν ζάλην
 Χαῖρε ζωὴν μεταβάλλων τὴν φαύλην

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Υμνοῖς ἐπινικίοις, κατὰ χρέος τιμᾶ σε, ὁ Πύργος ἡ πατρίς σου παμμάκαρ, καὶ τῷ σῶ προσιοῦσα ναῶ, πανηγυρίζει τὴν ἁγίαν μνήμην σου, ἣν σκέπε καὶ διάσωζε, ἐκ πάσης θλίψεως βοῶσαν·

Ἀλληλούϊα.

Φλέξον τῶν πρεσβειῶν σου, τῷ πυρὶ Νεομάρτυς, τὴν καθ' ἡμῶν τοῦ πλάνου μανίαν, καὶ δίδου εἰρήνην εὐσταθῆ, καὶ εὐπραγίαν πᾶσαν Ἀθανάσιε, τῇ σὲ ἐνεγκαμένη, καὶ μετὰ πόθου σοι βοώσῃ·

Χαῖρε τοῦ Πύργου βλάστημα θεῖον
 Χαῖρε ἰσότιμε τῶν Μαρτύρων
 Χαῖρε νεολαίας σεμνῆς τὸ στεφάνωμα
 Χαῖρε τῆς πατρίδος σου ἅγιον καύχημα

Χαίρε βρύσις ἢ πηγάζουσα ψυχοτρόφον γλυκασμὸν
 Χαίρε ἴον πνέον ἅπασι θεῖον ἀρωματισμὸν
 Χαίρε ὅτι τῶν θεῶν ἀγαθῶν ἀπολαύεις
 Χαίρε ὅτι παντοίων ἀναγκῶν ἀπαλλάττεις
 Χαίρε Θεὸν ὑμῶν τὸν Τρισήλιον
 Χαίρε ἐχθρὸν πατῶν τὸν ἀρχέκακον
 Χαίρε Κυρίου λαμπρὸς παραστάτης
 Χαίρε ἡμῶν ἀρωγὸς καὶ προστάτης

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Χάριν θεῖαν πηγάζει, ἡ ἀγία Εἰκὼν σου, καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς
 ἀγιάζει, ὁ δὲ σὸς ναὸς ὁ ἱερός, οἷα λιμὴν Ἀθανάσιε πρόκει-
 ται, ἐν ᾧ πιστῶς προστρέχοντες, ἐν γαλήνῃ Θεῶ βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Ψἄλλοντές σου τοὺς ἄθλους, οἱ πιστοὶ Νεομάρτυς, δοξάζομεν
 Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, ὃν περ μὴ παύσῃ ἐκδυσαπῶν, ρύεσθαι
 ἡμᾶς πάσης περιστάσεως· οὐ παύομεν γὰρ Ἁγίε, γεραίρειν σε καὶ
 ἐκβοᾶν σοι·

Χαίρε τοῦ Πύργου ἔφορος θεῖος
 Χαίρε τῶν πάλαι Μαρτύρων τύπος
 Χαίρε κληρονόμος τῆς ἄνω λαμπρότητος
 Χαίρε καταπέλτα ἐχθροῦ τῆς κακότητος
 Χαίρε καύχημα περὶδοξον σῶν πιστῶν συμπολιτῶν
 Χαίρε στέφος καὶ ὠραῖσμα Μακεδόνων εὐλαβῶν
 Χαίρε τῆς Ἐκκλησίας τὸ νεόδμητον τεῖχος
 Χαίρε τῆς ἀφθαρσίας τὸ νεόφυτον ἔρνος
 Χαίρε δι' οὗ παθῶν καθαρθήσομαι
 Χαίρε δι' οὗ Θεῶ προσαχθήσομαι
 Χαίρε πιστῶν ἀγαλλίαμα νέον
 Χαίρε κάμοι θεῖαν χάριν παρέχων

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Ω Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, Ἀθανάσιε Μάρτυς, ὁ ἄρτι τὸν Σωτῆ-
 ρα δοξάσας (ἐκ γ') τῆς ἄνω δόξης ὡς κοινωνῶν, τῆς τῶν
 παθῶν ἀδοξίας ἀπάλλαξον, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ τῷ Θεῶ
 ἀεὶ βοῶντας·

Ἀλληλοῦια.

Καὶ αἶθις τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τοῦ Σωτῆρος τροπαιοῦχον Νεομάρτυρα
 Ἀθανασίας τὸν ἐπόνυμον καὶ μέτοχον
 Ἀνυμνήσωμεν συμφώνως ἀναβοῶντες·
 Παρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον
 Καθικέτευε λυτροῦσθαι πάσης θλίψεως
 Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Δίστιχον.

Χαῖρε Ἀθανάσιε σοὶ ἀνακράζει
 Γεράσιμος πλέξας σοὶ τοὺς δὲ τοὺς στίχους

Δῶρον ἱερὸν πνευματικῶν ἐξ ὕμνων
 Παύλου Ποιμένος Βερροίας καὶ Ναούσης
 τοῖς τῇ Ἐαυτοῦ Μητροπόλει Ἀγίοις
 ὦν λιταῖς φιλόνηρωπε Αὐτὸν φυλάττοις

